

Η Η Α Ν Δ Ο Ρ Α

СУТГРАММА ПЕРИОДИКОН.

Τές εις τὴν Ελλάδας ἐπιχρατούσῃς μεγάλης διαν-η :καθι-
κινησεως οὐδὲν ὑπάρχει χαρακτηριστικώτερον σύμπτωμα
ἀπό τας προταθειας αἰτινες καταβίλλονται ἐκ τινος ήτη-
χρόνου ὑπέρ τῆς δικαιόσεως τῶν φώτων εἰς ὅλας τὰς τάξεις,
καὶ ὑπὸ πατοίας περισσότερων καὶ ἄλλων συγγραμμάτων
μορφὰς καθιετῶσι τὰς μὲν ἴδεις προσιτὰς εἰς πάτας τὰς
θιαγούσας, τὴν δὲ σκάγηνωτιν ἐπαγχόλητιν τερπνήν καὶ συ-
νθήτη εἰς μέγα μέρος τοῦ ἔθνους διότι πεφωτισμένος δέν δύ-
ναται νὰ κληθῇ ὁ λαὸς παρ' ᾧ ἡ πατιεῖν μεταδίδεται, ὡς πυρ-
ὸντος νάρθηκος κεκλεισμένου, εἰς ὅλην τοῦ προνομεῶν γους,
ἱερόγλυφον ἀκατάληπτον εἰς τὸ κοινὸν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ
ὅπου τὸ θάλπον αὐτῆς φῶς εἰσθίει μέγρι τῶν μωγίων τοῦ
ἔθνους, ἐξ οὗ διανεμόμενον, καὶ μετριαζόμενον συγκλόγως
τῶν διεκνητικῶν δινάμεων πρὸς ἃς προσφέρεται.

Αξιωτέρωντος είτεν οι θύγαινες ἀναχρισθέλως τῶν χρη-
σμάδοις μητρώων τὴν ὑψηλότερην διάσχηματα, καὶ ἐκ περιωπῆς δι-
δόντων τοῖς σεφοῖς ἀφορμήν διπλως σφριτεροῖ γίνωνται. Ἀλλ
ἡ Παρθένος, μή τολμῶσα ν ἀναβλέψῃ μέχρι τῶν διπλωσί-
των κερυκῶν τῆς σοφίας, τάπτεται μᾶλλον μετὰ τῶν καλ-
λεργούντων τὰς ταπεινὰς ὑπωρείας, ἐλπίζοντας ὅτι οἱ καρ-
ποί της ὄντες, ἀνούχι τοῖς κρειττούντιν ίσως, ἀλλὰ βεβαίως
τοῖς πλείοσιν ἔφικτοι, διέγειλονται μείνει καὶ αὐτοὶ ἐντελῶς
ἀλυστελεῖς εἰς τὴν ἐθνικήν πρόσφατον.

Ἐπομένως οὔτε μεγάλα ἀξιόπεπτα, οὔτε τὴν ἀποχήτησιν καὶ
ἔχουσα. Οὐτὶ ἐρχόμενος πρωτόφαν τίνα καὶ νίκας θέσκην, ἐρ-
γεται μόνον νὰ συγκρατάταγχθῇ μετά των χρησίμων ἐκείνων
φιλολογικῶν ἐπιγειρήσεων, αἵτινες ὀποτείνονται πρὸς τοὺς
ἐξ τῆς ἀναγνώσεως κυρίως τέρψιν ζητοῦσσας, καὶ τὴν ἀρ-
λειαν μόνον διὰ τοῦ διαβοτηρίου αὐτῆς δεχομένους, καὶ το-
ικμπτικὰ φάρμακα ἀπὸ μόνην φάλην πίνοντας, ής μὲν γρε-
τὰ γείλη. Εἶναι δὲ καὶ πιρότητιν, ὡς ἀπανταχθεῖ, τοσοῦτα
πολυπληθέστερον τὸ γένος τῶν τοιωτῶν ἀναγνωστῶν ἀπ-
τὸ τῶν ἀρεσκομένων εἰς τροφὴν σπουδαίαν μεγί, ἀλλὰ συγ-
χρόνως ξηράν, καὶ τοσοῦτον χειρίσμον φαίνεται νὰ παρα-
σκευάζηται τις διασητικὴ τροφὴ καὶ διαστῶν τὴν ὅρεξιν
φέντε ἡ Παρθένα πέποιθεν δια οὐδὲν ἀνωρεξές ἐπιχειρεῖ
πολλαπλασιάζουσα διὰ τῆς ἰκτίνων τῆς τὸν ἀριθμὸν τῷ
δι' αὐτούς γραφεῖμάν των συγγραμμάτων, ὅπ' ὃν κατ' ἄλλη
δὲν θελετ διασφέρει κυρίως, εἰμή κατὰ τὸν τρόπον καθ' θύ
λες παραπλανήσεις γνὲ ἐπεκλινώσῃ τὸν πορόγονον τοῦ.

Η ΟΙΚΗ ήν ὑπόσχεται θέλει πρὸ πολύτων περιέγει τὸ πατέραν.

α) Διηγήματα της πρωτότυπης ή μεταφράζομένα ἐκ των
ἀρίστων τῆς ξένης φιλολογίας, ανεπύρρηστα δὲ τράπου
και κῆθη λαῶν, καὶ δικράναματίζοντα βίου; ἀνδρῶν καὶ ιστο-
ρικῶν ἐποχῶν.

309 Приложение

γαγκατείς περὶ τῶν κυριωτέρων κοινωνικῶν ζητήσεων.

故此，我要說：「我就是我，不是別人。」

Ez a német alkotás.

Επίτελος ἐργασίαν ἔγινε ταχικῶν πληρωμῶν

• Azwaliye xalqından əvvəl təmənəxəzlikdən əvvəl

THE BOSTONIAN, NOVEMBER 20, 1863. - 321-322

๗๖๙ หน้าที่๒๕๔

θεού Μιθίστορήματα καὶ πρωτότυπα, ἣ εἰς τῶν ἀρίστων
αἱ συντροματέραις εὐρωπαϊκῶν μετρούσαι θέμενα.

Οι μποφαινόμενοι, ἀν καὶ δὲν εἰστιν οἱ μόνοις ἐνσχέτες τῆς ἐκδόσεως τῆς *Hagioθέου*, ἀναλαμβάνουσιν διατάσσουσι τοῦ κατεύθυντος πάτραν αὐτῆς τὴν εὐθύνην καὶ πετῆς ἐντελείας τῆς συνταξεως αὐτῆς οὐδὲν ἀνώτερο διυγχύμεών των ἑπόστηγανται· δύο δέ θέλουσιν εἰσθιαν τὰ πστα τῆς ἐπιμελείας τῶν ἀντικείμενα, τὰ ήθη καὶ ἡ γλώσσα θρηγυκευτική· εὐλαβείας θέλουσι σέβεσθαι· τὴν ἐκλογὴν καὶ εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ἀρθρῶν, ἡ πρωτική, ἡ μεταρροαῖσμάνων, τὴν καθηκότητα ἀμφοτέρων. ΤΕΙΝΟΝΤΑΙ δέ συγχρόνως καὶ πρὸς πάτας τὰς τῶν ἀπαντώματος εὑρυίας, καὶ προθύμως καὶ εὐγνωμόνως ἀνατάς πελίθιας τῆς *Hagioθέου* εἰς τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Τῇς Παρθένριας θέλουσιν ἐκδίδεσθαι δύω φύλλαδια μήνα, ἐκ τον περιέχον ἀγά τρία φύλλα καὶ ἐν παραρτήσει, κατεμεύμενα διὰ τριῶν εἰκόνων τοῦ λάχιστον, ἐπιμέλειγμένων μεταξὺ τῶν ἀρίστων, καὶ κομιζομένων παντών ἐκ Γαλλίας· ἐκκεντον τυπογραφικὸν φύλλον τῆς σάρφας θέλει περιέχει ὅλην τοῦ λάχιστον δύω συνήθιστων γραφήσων φύλλων. Επομένως θέλει παρέγει τὴς Παρθένριας συνδρομηταῖς τῆς 192 φύλλων ὅλην καὶ 72 εἰκόνας.

Η τιμή τῆς συνδρομῆς αὐτῆς εἶναι 12 Δραχμαί
έτος, 4 δὲ δραχμαὶ ἡ τοῦ παραστήματος, ἡ δὲ ὅλοις 16
ἄν έγκριθῇ μᾶλλον νὰ συγχωνευθῇ τὸ παράρτημα μετα-
φύλλωσθίων:

Εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ Παρθένος μετὰ Παραστήματος
λευθέσσα ταγμάτῳ. - Εἰκαιωμάτων. — Γρ. 80.

Εἰς Μαλδούσικηγίαν, δικ. Δεσποτήλαχ 3

Εἰς Ρωμαίους δικ. ἀργ. Ρούμπλιας 7.

Εἰς τὰς Ἰωνίας Νήσους, ὅμιλον. Διετ.

Εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην. Φρ. 16 (ἀλλὰ τὰ ταχυκτίων αὐτῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν Κυρίων Συνδεσμητῶν.)

Αἱ συνδρομαὶ καὶ αἱ ἐπιστολαὶ (ἐλεύθεραι ταχυδρ. διαματος) ἀπευθύνονται πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Παροικίας Αθηναῖς.

· Ή συνδρομή εἶναι ἐτησίως προπληρωτέα· ὁ δὲ μή
· ρώτας αὐτὴν μετά τὴν παρακαλήην τοῦ αὐτοῦ, φυλλαδίου, ὁ
· λει λέβει τὸ ἐπόμενον. Ἀν δὲ καὶ ἐλήφθησαν πάντα
· τάλληλα μέτρα ὅπως ἡ δημοσίευσις τοῦ περιεσθεοῦ
· συγγράμματος, ἀπαξέ ἀρχίσασα, νὰ μὴ διακοπῇ πλέο
· ἦτον ὅμως ἐγγυῶνται ἀτομικῶς οἱ ὑποφαινόμενοι τὴν
· δοσιν τῆς προκαταβληθείσης συνδρομῆς ἐν τῇ ἀπιθάνῳ
· πτώσει καθ' ἥγη, εἴτε ἐν τῷ πρώτῳ, εἴτε ἐν τῷ
· μένων ἐτῶν, ἥθελεν αὐτὸν παύτε! ἐκδιδόμενον πρὶν τῆ
· σίας λήξεως.

Ex. A. 12. August 1849.

A. P. Parvatico

A. P. Tsyba
N. Dzvinskaya

N. Σραγόνης.

Κ. Παπαρρήγοπουλος.